

forslagets § 27, maa formodes at være opstaaet under vedkommendes Arbejde, uden at dog Tidspunktet for Sygdommens Opstaaen normalt vil kunne bestemmes fikseres.

Men naar Forholdet er det, at der foreligger uforholdsmæssigt Invaliditet, uden at Erstatningspligten herfor kan paalægges nogen enkelt bestemt Person, bliver der da ud fra det Synspunkt, at den invalide har Krav paa Hjælp, intet andet end Samfundet som saadan : Stat, Kommune eller begge i Forening at falde tilbage paa.

Om den *Samfundet* herefter paahvilende Forpligtelse organiseres i Form af en Forsikring, for hvilken Præmien betales af det offentlige, eller ej, synes i og for sig af mindre væsentlig Betydning. Efter Ministeriets Formening bør dog Forsikringsvejen ikke vælges, dels fordi Forsikringssystemet, som foran nævnt, medfører uforholdsmæssigt store Administrationsudgifter, dels fordi man jo her i Landet overfor Aldersinvaliditet er gaaet Forsørgelsesvejen.

Ud fra de ovenfor angivne Synspunkter har Ministeriet da udarbejdet nærværende Forslag til Lov om Invalidere i nøje Tilknytning til Lovgivningen om Hjælp til Aldersinvalider, saaledes som denne foreslaas ændret, ved det samtidig forelagte Forslag til Lov om Aldersrente.

Med Hensyn til Forslagets almindelige Principper skal iøvrigt bemærkes følgende.

Som Invalid i Lovens Forstand betragtes efter Forslagets § 1 enhver Person, hvis Arbejdsevne er nedsat til $\frac{1}{3}$ eller derunder af Arbejdsevnen hos en fuldt arbejdsdygtig Person, jfr. nærmere Reglerne i § 6. Ministeriet er sig bevidst, at der kunde være Spørgsmaal om Ydelse af Invalidrente ogsaa i Tilfælde af en ringere Nedsættelse af Arbejdsevnen. Under Hensyn til, at der ved Ydelse af Invalidrente ikke som ved Erstatning for Ulykkestilfælde efter Ulykkesforsikringslovgivningen tilsigtes at give en øjeblikkelig Erstatning een Gang for alle for Skadens Følger for derved at hjælpe den paagældende paa Fode igen, men derimod at yde Invaliden en aarlig Livrente, at Personer, der lider af ringere Grader af Invaliditet, normalt vil være i Stand til ved Overgang til anden Beskæftigelse eller paa anden Maade vedblivende at fortjene det til Udkommet nødvendige samt til, at saadanne Personer i paakommende Tilfælde normalt vil kunne hjælpes af det offentlige efter de allerede bestaaende Lovregler uden Fattighjælps Virkning for den paa-

gældende, har man dog anset det for rettest at blive staaende ved en saa høj Invaliditetsgrad, at der praktisk talt kan siges at foreligge fuld Arbejdsdygtighed.

Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Invaliditet i Lovens Forstand foreligger, foreslaas henlagt til en Invaliditetsret, jfr. §§ 4—6, hvis Afgørelser er endelige, jfr. dog § 13, 2det Stykke, hvorimod Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Betingelserne for Opnaaelse af Invalidrente iøvrigt opfyldes, er henlagt til vedkommende Kommunalbestyrelse under Rekurs til Overørigheden og Indenrigsministeren.

Ministeriet har iøvrigt ud fra de ovenfor angivne almindelige Synspunkter anset det for rigtigst, at der, naar Betingelserne for Opnaaelse af Invalidere opfyldes, gives en bestemt tilsikret Ret til Invalidere.

Hertil sigter Bestemmelserne i Lovens §§ 10 og 11, hvorefter Invalideren dels skal udgøre et fast aarligt Beløb, dels hvad der paa Grund af særlige Forhold efter Kommunalbestyrelsens Skøn herudover maatte være nødvendigt for at sikre Renten yderen det fornødne til Underhold, Kur og Pleje (jfr. iøvrigt Oversigten, Bilag 5).

Man er ved Fastsættelsen af de „faste“ Beløb gaaet ud fra samme Grundtakter som for Aldersrente foreslaaet, jfr. nærmere Forslaget herom.

Medens Ministeriet har anset det for en Selvfølge, at en gift Kvinde, der opfylder Betingelserne, bør have en selvstændig Ret til uanset Ægteskabet at oppebære Invalidrente, idet dog Mandens økonomiske Stilling vil være at tage i Betragtning ved Fastsættelsen af Invalidrentens Størrelse, har man nærmere overvejet Spørgsmaalet om at tillægge ogsaa unyndige invalide Personer Ret til Invalidrente fra det Tidspunkt (det fyldte 14de Aar), paa hvilket de kan optages som selvstændigt nydende Medlemmer i en Sygekasse. Under Hensyn til Forældrenes Forsørgelsespligt har man dog anset det betænkeligt at medtage saadanne ganske unge Personer.

Da nærværende Forslag ikke tilsigter at gøre Indgreb i de ved den allerede bestaaende Lovgivning hjemlede Rettigheder for Personer, der er fyldt 60 Aar, fastsættes det i Forslagets § 9, at Personer, der oppebærer Invalidrente, med det fyldte 60de Aar overgaar til Renten ydelse efter Loven om Aldersrente, jfr. nærmere § 5, 4de Stykke, i Forslaget til nævnte Lov, dog uden ny Begærings Indgivelse. Denne